

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa S. Ś.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej [...] w K. [...] (poprzednio: Szpitalowi [...] w K.)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...], I ACz [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;

II. przyznaje adwokat A. P. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurystycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Okoliczności wskazane przez skarżącą nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia. Skarżąca w istocie podjęła próbę weryfikacji ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy obu instancji a zgodnie z art. 398³ §3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Należy podkreślić, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną, jest związany ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Związanie to wyklucza dopuszczalność badania prawidłowości tych ustaleń.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]